

LIFESTYLEMAGAZINE VOOR MANNEN

JAARGANG 5 • 1 - 2008 • € 6,95

# stop-time®

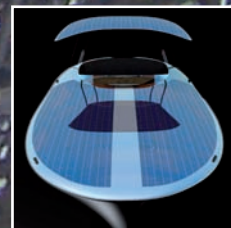
MAGAZINE



**Test**  
**Lexus LS600h**  
**President**

**Gizio d' Ignazio**  
**De vliegende**  
**auto's van een**  
**uomo universale**

**Zonneboot**  
**CO<sub>2</sub>-neutraal**  
**vaarplezier**

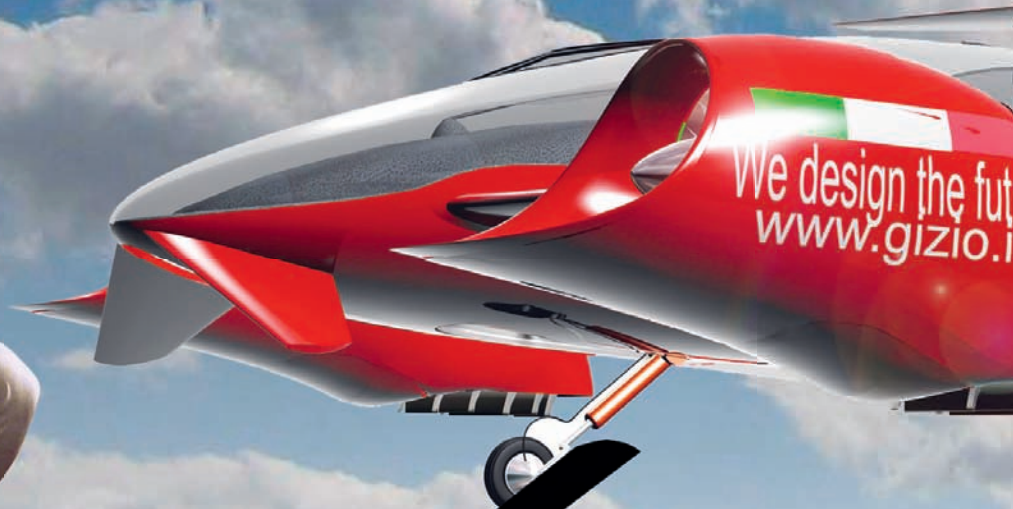


**X-fighters**  
**Duizelingwekkende**  
**sprongen**



Ideeën moeten ruimte hebben

# {Uomo universale





*Er zijn nog mensen die zo veelzijdig zijn dat ze gerust universeel genoemd kunnen worden. Gino d' Ignazio, natuurlijk een Italiaan, is er zo een. Hij is gefascineerd door vliegtuigen, de techniek erachter, muziek, design, fotografie, kunst en ambacht. Een breed, uitnodigend profiel alle kanten op gaat. Vooral in de lucht.*

Gino d' Ignazio alias Gizio is ondenkbaar zonder pen en papier. Als kind tekende hij al constant de pagina's onder de tekst van zijn schoolboeken en raakte gefascineerd door het grappige resultaat wanneer hij al doorbladerend een complete cartoon tevoorschijn kon toveren. Hij was idolaat van vliegtuigen en zat dan ook drie jaar op de luchtvaartschool voordat hij toch terugkeerde naar zijn echte liefde, kunst en design. Sinds begin jaren tachtig focuste hij zich vooral op industrial design en met het eind van het millennium in zicht onderzocht hij hoe we ons in de eeuw daarna op een simpele, effectieve manier zouden kunnen verplaatsen. Wat zou de mens nodig hebben en in welke situaties kon dat zo eenvoudig mogelijk? Hebben we de dingen die we vandaag gebruiken morgen nog wel nodig? Verticaal denken, noemt hij dat zelf.

## Vliegende auto's Of fietsen?

D' Ignazio droomt van vliegende auto's. Dromen zijn zijn handelsmerk en zijn fantasie, vakkennis en zijn vermogen om samen te werken worden omgezet in 'concept cars' die op vliegtuigen lijken, rotors die er gelijk uit zien en een vliegende scooter is in aantocht. "Mensen hebben altijd gedroomd", vertelt hij, "en vliegen heeft de

mensen vanaf de vroegste oudheid gefascineerd. Als kind wilde ik maar één ding, mijn eigen vliegtuig om daarmee de hele wereld te ontdekken. Ik werd piloot maar ontwikkelde me later toch verder tot ontwerper." Hij is in de ban van zogenaamde PAV, Personal Air Vehicles, waarmee iedereen kan vliegen. In samenwerking met de Amerikaanse PAM Group ontwikkelt hij momenteel een soort vliegende fiets die in het eerste stadium op circa 30-40 meter hoogte kon vliegen en een topsnelheid bereikt van 90 km per uur. De bediening is eenvoudig en even simpel als motorrijden: je lichaam bepaalt de koers en met een soort joystick varieer je in de hoogte en de snelheid. Voor de PAM Group ontwikkelde hij een aantal futuristische modellen met verschillende mogelijkheden: als ambulance, als brandblusser of watervliegtuig. Allemaal plaatsen waar hulpverleners hun voordeel mee kunnen doen.

## Verticaal denken

Tijdens zijn opleiding tot helikopterpiloot in de VS raakte Gizio bezeten van de mogelijkheden van de helikopter. Die kon bijna overal komen maar het moest slimmer kunnen en dat leidde tot nadenken over verticaal vliegen. Hij verzamelde van alles: boeken, foto's, maakte schetsen, bouwde modellen en verzamelde informatie tot zelfs zijn vriendin zich af ging vragen of hij wel goed bij zijn hoofd was. Halverwege de jaren negentig was het eerste model van de CellCraft klaar, een mix van een helikopter en een vliegtuig. 3D-gedesigned op de computer, al blijft hij zijn pen nog steeds trouw. Volgens Gizio heeft de stedelijke mobiliteit op het



gebied van vliegen de toekomst. Daar liggen kansen voor toekomstige luchtvaarttechnologie. "De helikopter voldoet niet langer in de megasteden van vandaag. Daarvoor is de ruimte te beperkt. En het is ook niet veilig. Overal hangen elektriciteitsdraden, vliegende vogels en juist deze zijn een direct gevaar voor de piloot." Het slimme van de CellCraft is de manier van opstijgen. Het lijkt op een vliegtuigje, maar de vier rotoren oftewel compressoren zijn horizontaal geplaatst. Bij het starten draaien de 'vleugels' naar boven en functioneren dan als rotors waardoor de CellCraft loodrecht op kan stijgen in een uiterst beperkte ruimte. "Ik zie nog geen commerciële perspectieven voor burgers met dit type", aldus Gino, "maar de CellCraft is bijvoorbeeld een uitkomst voor de politie, de brandweer en ambulances. De politie kan met de CellCraft feilloos een auto door de stad volgen en communicatie uitwisselen met de grond. De brandweer kan op plaatsen komen waar brandweerlieden nu nog alleen met de grootst mogelijke moeite kunnen komen. De meeste ziekenhuizen hebben een helidak, maar ook daar is de Cellcraft veel handiger." Inmiddels is de CellCraft G440 geboren: een concept waarin plaats is voor zeven personen inclusief de piloot. "Hier zie ik wel kansen, denk aan een taxi. Die kan met gemak op het hoteldak landen. Ook voor korte zakelijke vluchten zie ik mogelijkheden." Deze CellCraft kan namelijk tot 6000 meter hoogte vliegen en de gemiddelde snelheid van de CellCrafttypes varieert van 2200 tot 3600 mijl per uur.

## Uitlaatklep

Als je Gino ziet lopen, sleept hij altijd zijn camera met zich mee. Hij moet kunnen vastleggen wat zijn ogen zien – ook de rauwe kanten

van het bestaan zoals armoede, eenzaamheid, gekte. Fotografieren is voor hem drama: het vertelt een verhaal en is regelmatig basis voor nieuwe ideeën en invalshoeken. Het gaat om kijken en onbewandelde paden inslaan, een kenmerk van de uomo universale. Zijn bedrijf heet niet voor niets de Idea's Workshop, in het Italiaans Officina delle Idee. Die spanning en concentratie zoekt zijn uitweg en een daarvan is muziek. "Vliegend in de lucht heb ik keiharde muziek aan, het ontspant me, is een uitlaatklep waardoor mijn hoofd leeg raakt en er ruimte ontstaat." Dat gebeurt ook bij zijn andere levenspartner, de saxofoon. Niet voor niets heette een van zijn eerste modellen, de Saxocopter. Regelmatig treedt hij met vrienden op in jazzclubs en die sfeer van samenzijn en improviseren prikkelt hem. "Muziek is voor mij de kunst van de ziel. Het neemt je mee naar magische dimensies. Het is voor mij net vliegen, je kunt opeens omdraaien, omhoog gaan, je manifesteren met je sax. Je navigeert als het ware met je klanken."

Dromen en fantaseren, meestal in combinatie met vliegen, zijn het handelsmerk van Gino d' Ignazio. Maar ook andere traditionele objecten kan hij niet laten liggen. Bijvoorbeeld, hoe kunnen mobieltjes handiger inspelen op de behoefte van de gebruiker. Waarvoor heeft hij hem nodig? Voor beeld of voor bellen? Het antwoord bepaalt het design waarbij functionaliteit vooropstaat. "Het moet vooral simpel zijn, de gebruiker moet niet hoeven na te denken. Het moet bijna vanzelf gaan. "Free flow, ideeën moeten gaan leven. Ik leg ze vast met kennis en vakmanschap. En ik blijf dromen. Al zijn veel van mijn projecten de conceptfase nog niet voorbij, ik weet zeker dat ik door mijn denken anderen steun met mijn ondersteboven manier van denken." ■

